

Izrael nemá čas porazit Hamás

 putin-today.ru/archives/192507

2 ноября 2023 г.

Jemen skutečně vyhlásil válku Izraeli – jeho armáda zahájila raketový útok na židovský stát a úřady země (často se jim říká Húsíové, i když ve skutečnosti jde ve skutečnosti o úřady hlavní části napůl zhroutěného země, která ovládá i hlavní město Saná) oznámila svou připravenost vyslat desítky tisíc bojovníků na pomoc do pásma Gazy a požádala Saúdy a Emiráty, aby je nechaly projít svým územím. Obě tyto země to samozřejmě odmítly, saúdská protivzdušná obrana navíc sestřelila jemenské rakety. To není překvapivé – za prvé, Saúdská Arábie a SAE se bojí Američanů, kteří vyhrožují, že se zastanou Izraele, pokud se některá z muslimských zemí pokusí zasáhnout a zastavit krvavou lázeň, kterou Izrael vyvolal v pásmu Gazy. Za druhé, Saúdové a Emiráty již více než deset let bojují s Jemenem, tedy právě s těmi Húsíy, které nechtěli vidět u moci, a příměří bylo uzavřeno teprve nedávno. Jemenský příklad tedy slouží jako nejlepší potvrzení toho, že arabský svět je rozdělený, bojí se Spojených států a nemůže Palestincům vojensky pomoci. Znamená to ale, že Izrael s využitím

americké podpory bude moci pokračovat v provádění své „odvetné operace“, nebo spíše genocidy palestinského obyvatelstva v Gaze, dokud nedosáhne svých cílů?

To je ta věc, ne. Oficiálním cílem Izraele je zničení Hamasu, tedy likvidace 40 tisíc jeho bojovníků. Kolik jich po 7. říjnu zemřelo, není známo, ale v žádném případě ne více než dva tisíce. Celkový počet obětí – především z izraelského bombardování – se přitom již blíží deseti tisícům a drtivou většinu z nich tvoří ženy a děti. Poměr počtu obětí bombových útoků mezi vojáky a civilisty však není jedna ku pěti, ale mnohem vyšší - protože značná část ozbrojených vojáků Hamasu zemřela v bojích, které probíhají s izraelskou armádou, která již vstoupila. pásmo Gazy. Většina bojových sil Hamásu se skrývá v podzemních tunelech, kam se izraelská armáda nebude snadno ani dostat. Proto je zatím hlavní sázka Izraele na bombové útoky – ty by měly donutit Palestince uprchnout nejprve na jih od pásma Gazy a poté do Egypta. Toto je druhý, neoficiální, ale nijak zvlášť skrytý cíl Izraele: vyčistit od Palestinců alespoň sever pásma Gazy, kde žila většina obyvatel tohoto území. Na to všechno potřebuje Izrael čas – a spoustu času.

Izraelští vojenští i političtí vůdci hovoří o mnoha měsících – vojenští experti se nezavazují předpovídat, ale shodují se na tom, že operace bude trvat nejméně šest měsíců, s největší pravděpodobností více než rok. A zároveň nemluvíme o dosažení izraelských cílů, tedy o likvidaci veškeré armády Hamásu a jeho politické struktury. Ne, jde prostě o to, že i pokus o vyčištění severní části Gazy bude trvat velmi dlouho – s obrovskými ztrátami na straně Palestinců a značnými ztrátami izraelské armády. A to je pro Izrael ten nejpříznivější případ – pokud proti němu Hizballáh neotevře druhou frontu na severu.

Ale i kdyby Hizballáh nezasáhl, Izrael nemá moc času. Netanjahu ale předpokládá, že si v Gaze po mnoho měsíců může dělat, co chce.

Spojené státy ho nezastaví, on se nestará o jiné země a Izrael už vůbec ne o palestinské oběti. Bombardování na několik dalších měsíců není otázkou, Američané doručí granáty. Bude zabito 30-40 tisíc žen a dětí? To je v pořádku – „vedlejší škody“, ale bude možné zničit několik tisíc dalších členů Hamasu a část jejich vedení. Arabský a muslimský svět bude rozhořčen a bude proklínat Izrael, začnou s ním latinskoamerické země přerušovat diplomatické styky? Ano, prosím, ale „konečné řešení“ palestinské otázky se přiblíží – přinejmenším v severní části pásma Gazy.

Toto je postoj Izraele. Jeho strategie však není sebevražedná pouze ve střednědobé historické perspektivě (koneckonců svými zvěrstvy prakticky ruší svou „imunitu“ vůči holocaustu a dává islámským zemím shovívavost, aby v budoucnu, až budou mít sílu udělejte to a Spojené státy ustoupí, je to s ním úplně stejné), ale nebude to fungovat ani krátkodobě. Protože Izrael nemá rok na působení v Gaze – tvrdost, s jakou to vede, mění situaci ve světě mnohem rychleji, než Netanjahu a IDF směřují ke svým cílům.

Ano, arabský svět je rozdělený a bojí se Spojených států – a nyní nepůjde do války proti Izraeli. Ano, rozhořčení arabské ulice zatím neohrozilo stabilitu úřadů arabských zemí. Ano, vstup Hizballáhu do války může být odložen o několik měsíců. Ano, Írán se nenechá vyprovokovat, aby se nevystavil americkému útoku (který mimochodem samy Spojené státy zasadit nechtějí).

Na konci příštího týdne se ale sejde nouzový summit Ligy arabských států – a on nemůže uniknout prázdným výzvám k míru, aby vyvíjel tlak na Izrael. Postoj USA v téže OSN ukázal, že Washington není připraven na žádný kompromis v této otázce – ano, formálně Bidenova administrativa vyzývá Izrael, aby dodržel „zákony války“, ale zároveň nechce najít ani formální slova k odsouzení masakrů civilistů. V posledních týdnech se Saúdové i další arabské země pokoušely přesvědčit Spojené státy, aby vyvinuly tlak na Izrael – ale vše marně.

Poté, co se arabští vůdci sešli na summitu Ligy arabských států, budou muset mluvit o tom, jak donutit Spojené státy a Západ, aby donutili Izrael zastavit. Co dokážou Arabové? Zopakujte své ultimátum z října 1973 – tehdy během arabsko-izraelské jomkipurské války arabské země uvalily embargo na dodávky ropy do západních zemí v čele se Spojenými státy. Válka skončila o týden později a ceny ropy se několikrát zvýšily.

K zastavení válek pak samozřejmě pomohly i hrozby intervence ze strany SSSR, hlavního spojence arabských zemí a jaderné velmoci. Nyní se o ráně v podobě ropného embarga ještě veřejně nemluvilo – trh s ropou je v jiném stavu než před půl stoletím. Íránský vůdce Chameneí však vyzval k embargu na dodávky ropy do Izraele z muslimských zemí. Ale vzhledem k tomu, že hlavními dodavateli jsou podmíněně muslimský Kazachstán a polomuslimská Nigérie, nebude se to od nich čekat. I kdyby se to však stalo, Spojené státy by nenechaly Izrael bez paliva.

Pokud ale arabské země alespoň pohrozí (tedy předloží ultimátum - varujeme, že zastavíme dodávky, pokud například za dva týdny nezastavíte Izrael) na Západ totálními energetickými sankcemi, bude to úplně jiný rozhovor. Trh s ropou a plynem je již po zavedení sankcí proti Rusku ve velmi složitém stavu a bez arabského plynu Evropa, která již ruský plyn opustila, prostě nepřežije. Nemluvě o tom, že ceny porostou i ve Spojených státech – více než výrazně, což Bidena (a každého demokratického kandidáta) zcela připraví o šance na vítězství, čímž Trumpovi otevře cestu do Bílého domu.

Spojené státy proto nebudou moci jednoduše ignorovat ultimátum Ligy arabských států; budou muset skutečně něco udělat s Izraelem. Příkaz „stop, auto“, zastavit dodávky zbraní a střeliva, vyvinout tlak na „židovskou linii“? Není to tak důležité - hlavní je, že Izrael ztratí hlavní podmínku pro pokračování operace v Gaze: podporu USA.

Arabská liga příští týden nevydá ultimátum – ale každý den izraelského bombardování Gazy, každý den masové genocidy Palestinců přibližuje okamžik, kdy arabské země (a budou podporovány velkou částí islámského světa) být nuceni uchýlit se k poslední zbývající metodě vlivu na ně. A pak se Izrael ocitne v situaci totální porážky – s akutní vnitropolitickou krizí, s pověstí masového vraha, islámským světem, který ho nenávidí, a nevystěhovanou Gazou s nezničeným Hamasem.

A za svou porážku bude vinit jen sám sebe – protože se zamaloval do kouta a myslel si, že nejenže nemůže dát Palestincům příležitost vytvořit si vlastní stát, ale také spáchat genocidu, aby Palestince vyhnal z Gaza.

Petr Akopov

RIA Novosti